

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος
ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ

Γράμματα—'Ανταποκρίσεις
'Αγ. 'Αντωνίου Ι, Λευκωσία

1η Χρονιά—11ον Φύλλο
ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ

Συνδρομές 'Εσωτερικόν:
Χρονιάτικη 10]· Εξαμηνία 5]

Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα
ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΧΕΙΡΟΠΙΑΣΤΟ ΑΓΩΝΑ!

Υστερά από αρκετό καιρό επιτέλους, άρχισαν οι «κομμουνιστές» ηγέτες να μιλούν για άγωνα. Συμφωνήσαν—χωρίς τα δέλουνε—μαζί μας πως χρειάζεται άγώνας για να εξασφαλισθεί ένα γνήσιο, δημοκρατικό σύνταγμα αυτονομίας, και προσειδοποιούν την κυβερνώσα δύναμη πως θα αγωνιστούν και θα κινητοποιήσουν προς αυτή την κατεύθυνση το λαό.

Είμαστε έτοιμοι να συνεργαστούμε μαζί τους σ' αυτό τον άγωνα και περιμένουμε κι' απαιτούμε απ' αυτούς να μετατρέψουν τα λόγια για άγωνα, σε έργα. 'Απαιτούμε απ' αυτούς ν' άγκαλιάσουν το σύνθημα για συγκεκριμένο, πρακτικό, χειροπιαστό άγωνα. 'Όχι μόνο λόγια και θεωρητικές φοβές. Μόνο την προλεταριακή γραβιά φοβάται η ιμπεριαλιστική 'Αγγλία, — κι' αυτό το ξέρουν οι «κομμουνιστές» ηγέτες.

Σαν αυτοί οι ηγέτες μετατρέψουν τα λόγια σε έργα, τότε δεν μας χωρίζει, έμεις τους Τροτσικιστές, τίποτε απ' αυτούς και θα αγωνιστούμε και μαζί τους, δίπλα τους, για την εξασφάλιση του γνήσιου δημοκρατικού συντάγματος αυτονομίας.

Κρίνοντας όμως από τη στάση και την πολιτική των Σταλινικών σε παγκόσμια κλίμακα, και των 'Ακελικών στην Κύπρο, βγάζουμε το συμπέρασμα πως αυτοί οι άνθρωποι δεν θέλουνε να αγωνιστούν συγκεκριμένα, αποτελεσματικά, χειροπιαστά για τη διεκδίκηση των προλεταριακών συμφερόντων, και για την επικράτηση ενός πλήρως δημοκρατικού και γνήσιου συνταγματικού αυτονομιστικού συστήματος διακυβέρνησης.

Τους υπενθυμίσουμε πολλές φορές σ'αυτές τις στήλες, με ιστορικά ντοκουμέντα και παραδείγματα, πως ποτέ κυρίαρχη τάξη ή δύναμη δεν έδωσε στους οκλάβους της καμιά ελευθερία χωρίς οι οκλάβοι να αγωνιστούν επίμονα, σταθερά, για να πάρουνε μόνοι τους, με τα δικά τους τα χέρια, αυτή την ελευθερία. Οι σημερινοί «κομμουνιστές» ηγέτες ξέρουνε πολύ καλά αυτό το ιστορικό αξίωμα—δεν χρειάζεται να τους το υπενθυμίσουμε.

Και μ' όλο που το ξέρουνε και το ξέρανε και πέρουν και πριν έξη μήνες, και μ' όλο που έμεις οι Τροτσικιστές γράψαμε από καιρό σ'αυτές τις στήλες πως οι «κομμουνιστές» ηγέτες έπρεπε να πάρουνε να ρίχνουνε το προλεταριακό σε αντιταξικούς αρχιπισκοπικούς «άγωνα» και να οργανώσουν την πάλη για το σύνταγμα, αυτοί οι «κομμουνιστές» 'Ακελικοί ηγέτες φωνάζανε «Δέρνων και μόνο Δέρνων και πάλι Δέρνων και πάντα Δέρνων!»

Καταστρέψανε τόνοους χάρτη και τυσεγραφικό μελάνι, σπαταλήσανε εκατοντάδες χιλιάδες προλεταριακά γραβιά, προδώσανε άπεργίες, παραιτήσανε εργατικούς ταξικούς άγωνα για... να... πάρουνε την εκκλησιαστική εξουσία «σαν πρώτο βήμα για την εγκαθίδρυση της δικτατορίας του προλεταριάτου! Φυσικά μέσα στο παραλήρημα αυτό «εξαχάρτη» κι' ό άγώνας για το σύνταγμα, για την αυτονομία.

Και τους είδαμε μέσα στη Διασκεπτική να κλαίνε πως «η 'Ιμπεριαλιστική 'Αγγλία αθέτησε τις υποσχέσεις της, και καταπάτησε τις διακηρύξεις του πολέμου για τις ελευθερίες των μικρών λαών».

Έκάναν, έμεις, ένα βήμα προς τα εμπρός και διαβάσαμε στο «Δημοκράτη» ένα άρθρο που φοβερίζει την 'Αγγλία «πως θ' άγωνιστούνε για το σύνταγμα της αυτοκυβέρνησης», και στέν 'Ανεξάρτητο» ένα άλλο άρθρο «πως δεν θα μένουνε με δεμένα τα χέρια, μα θα κινητοποιήσουνε το λαό».

Να κινητοποιήσουμε το λαό όχι για το πλάτεμα των όρων της έντολης της ΔΙΑΣΚΕΠΤΙΚΗΣ κάτω απ' το βέτο του Κυβερνήτη (έπως ζητούνε στο ύψονημά τους οι 'Ακελικοί κι' οι συνεργαζόμενοι). Πρέπει να κινητοποιήσουμε το λαό, και προπαντός το προλεταριακό για την εκλογή μιας ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΕΥΣΗΣ, που να μην είναι υπόδουλη στο βέτο κανενός. Δεν πρέπει οι άνθρωποι που θα κάνουν το Σύνταγμα να είναι διορισμένοι, ούτε το σύνταγμα να υπέκειται στο βέτο του Κυβερνήτη ή οποιουδήποτε άλλου.

Έμεις οι Τροτσικιστές ρίξαμε το σύνθημα της οργανώσης επιτροπών άγωνα στους τόπους δουλειάς, στη συντεχνία, στη συνοικία, στο χωριό, παντού, που να συντονίσουνε την κινηνοποίηση με άπεργίες, διαδηλώσεις, συλλαλητήρια, παναπεργίες.

Κ' οι «συνεργιστές» 'Κομμουνιστές' 'Ακελικοί ηγέτες αντί ν' άγκαλιάσουνε το σύνθημα και να δουλέψουνε μαζί μας για την επιτυχία του, καλούσανε καλλώνιη συγκέντρωση στις συντεχνίες για να ζητήσει ο «συντροφο» Σιαρτίδης το «Τροσκισμός και το ρόλο του στο εργατικό κίνημα».

Όπωςδήποτε πιστεύουμε μες πως οι 'Ακελικοί κάτω από την πίεση των μαζών θ' αναγκαστούν, και σύντομα μάλιστα, ν' άγκαλιάσουνε το σύνθημα για τις επιτροπές άγωνα. Μα οι προλεταριοί πρέπει να έχουνε άνοιχτά τα μάτια τους γιατί οι 'Ακελικοί θ' άγκαλιάσουνε τις επιτροπές άγωνα, μόνον όταν δεν θα μπορούσαν να τις άπεφύγουνε, και με σκοπό να τις πνίξουνε.

Επιβάλλεται οι προλεταριοί ν' αναλάβουνε στα δικά τους τα χέρια αυτήν την υπόθεση, και να πηδήσουνε πάνω από τα κεφάλια των «κομμουνιστών» 'Ακελικών ηγετών τους. Μόνο έτσι θα μπορούσε να οργανωθεί η προλεταριακή πίεση που είναι η μόνη που μπορεί ν' αναγκάσει... «φιλελευθέρων και δημοκρατικών» 'Αγγλία να δώσει στο Κυπριακό λαό ένα γνήσιο δημοκρατικό σύνταγμα αυτονομίας.

Μόνο η οργανωμένη πίεση του προλεταριάτου, μόνο η άνεξάρτητη προλεταριακή έπιμβαση, μόνο η προλεταριακή γραβιά μπορεί να έγγυηθεί και να εξασφαλίσει τις ελευθερίες που θ' άνοιξουνε το δρόμο για τους πια μαχητικούς ταξικούς άγωνα στο πολιτικό και οικονομικό πεδίο, που θ' άνοιξουνε το δρόμο προς την εγκαθίδρυση της προλεταριακής εξουσίας.

ΕΜΠΡΟΣ, για την εκλογή των ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΓΩΝΑ! ΑΚΕΛΙΚΟΙ, ΕΦΑΡΜΟΣΤΕ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ! ΕΡΓΑΤΕΣ, ΜΟΝΟ ΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗ ΓΡΟΘΙΑ ΣΑΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ ΠΕΤΥΧΕΤΕ!

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ =ΦΡΑΚΟ=

“ΖΩΝΤΑΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ”...

Κάνοντας κάποιος άνθρωπος του λαού κουβέντα πάνω στην ιδεολογική μάχη που κάνει ο «Εργάτης», κατέληξε στο επιγραμματικό: «Δέ βα ρυέσαι... πεθαμένα πράματα».

Κι' όταν το ρωτήσαμε να μας ξεκαθαρίσει τι έννοει «ζωντανά πράματα» άρχισε να μας αραδιάζει ένθουσιαιδικά τις «σπαρταριστές άρθρογραφίες και ειδήσεις των άλλων άριστερών (!) έφημερίδων μας γύρω από το άρχι-επισκοπικό (!) και έθνικόν μας ζήτημα, το κόμμα μας(!), κ.τ.λ. κ.τ.λ... (έξελασε να προσθέσει τις διαρρήξεις, πλαστογραφίες, όρνιθοκοπές, και τα τσαϊντά...)».

“Εί λοιπόν αγαπητέ συνάδελφε: Άν περιμένεις από μας τέτοια... «ζωντανά πράματα» για να «διαβάζεται, να προχωρήσει, και να πιστεϊ η έφημερίδα μας», μάταια θα περιμένεις. Σου λέμε σταράτα, συντροφικά, και σένα και κάθε σύντροφο και πολιτισμένου ανθρώπου:

Βγάλε το από το μυαλό σας πως θα κάνουμε «ζουρνάλ» ή, το λιγότερο λαβικό της γεϊτονιάς, τον «Εργάτη» μας, για να μαζέβουμε κομπωγιαντικά τα γρόσια του προλεταριακού. Προτιμούμε να κλεισούμε από το τρίτο μήνα της έκδοσής μας, παρά να κάνουμε έρωσφορόδοτο το κομμουνιστικό μας δργανο. “Ο, που ξενικήσαμε, έτσι και θα προχωρήσουμε—ίσασε το νικηφόρο τέρμα—κι' άς μείνουμε... για σένα «πεθαμένα πράματα».

“ΤΟΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΑΓΚΗ”...

“Ενας υπάλληλος, μέλος της συντεχνίας δημοσίων κέντρων Λεμεσού, γιατί ζήτησε αύξηση και σταθεροποίηση του μισθού του, διώχτηκε από τη δουλειά του, που τη βρήκε επιτέλους μονάχο του κι' όχι η «ήγεια» του μέσφ του περιήρουν «καταλόγου των άνέργων» που έξυπρη-τεί μονάχα τους «ημετέρους».

Το γκαρσόνι το άνάφερε άμέσως στη συντεχνία του μέσφ της ΕΣΕΛ, για να μη κατηγορηθεί και πάλι ότι βρά άτομικά κι' όχι οργανωμένα. Κι' ύστερα από τα συνθη-όμενα, τα παντοεινά: «καλά επιβλήθη... θά τα κανονίσω... με», «άφοψά τα κανονίσανε... πήρε την έδρα κλασσική άπάντηση: «Δυστυχώς, συνάδελφε, δεν μπορούμε να το επιβλήθουμε του έργοδότη και, κοντά στ' άλλα... τον έ-χουμε και άκάγκη να μας ποκλά τα προϊόντα της Λ.Ο. Ε.Λ.»...

Αυτό μονάχα...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΦΩΝ ΕΡΧΟΜΑΙ...

“Όταν μιλήσανε όλοι σχε-δό οι «φίλοι» και «συννοδοί πόροι» στην τελευταία συνε-δρίαση της Διασκεπτικής, βγήκε επιτέλους—για να δικαιολογήσει το μονόλογο—κι' ό φάνησε και μιλήσει: Μ' άντι να μπει όλόταια σύντομα στο θέμα, «ή έρμηνεία των όρων της ‘Εντολής», έκανε όλόκληρη άβραση, φλόαρη παραλη-βοντολογία! κι' άν δεν το σταματούσανε οι όμόφρονές του με γνεψίματα και ψιθυ-ρούς, και πρώτ' άπ' όλα ο Πρόεδρος (που διαρκώς κοι-τάζε το ρολόϊ—ποιος έξερει πόσο πάραυν τον περιμένε...) θάτρωγε ίσως όλόκληρη τη συνεδρία...”

Παραδέχτηκε—σά βρεγμένο

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ--ΑΓΡΟΤΩΝ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Το αγροτικό ζήτημα στην Κύπρο, όπως και σ' όλες τις χώρες του κόσμου, πέρασε τα διάφορα ιστορικά στάδια της διαμόρφω-σής του ανάλογα με το βαθμό της κοινωνικής των προόδου, του πολιτισμού των.

Η λεπτομερής έξι-στορηση των ιστορικών αγρο-τικών γεγονότων που διε-δραματίστησαν στο νησί μας—στο πέρασμα τώσων και τώσων αιώνων—δεν εί-ναι ό σκοπός της παρού-σας μελέτης. Το ρόλο αυ-τό θά τον αναλάβει κάπο-τε κάποιος ιστοριοδίφης, που τον περιμένουν μαρ-γαρίτες ιστορικών αγρο-τικών ντοκουμέντων, για να τους ανασύρει από τη σκόνη των ραφιών των κυ-βερνητικών άρχείων, και να τους κάνει χτήμα του κοινού. Έμεις έδω θά ά-σχοληθούμε μόνο με το πρόσφατο παρελθόν, το πα-ρόν, και με τη μελλούμενη κατεύθυνση που πρέπει να πάρει το αγροτικό κίνημα του τόπου μας.

Επί Τουρκοκρατίας και στα πρώτα χρόνια της ‘Αγ-γλικής κατοχής, στην Κύ-προ έπικρατούσε πέρα για πέρα ό φεουδαρχικός τρό-πος παραγωγής. Σχεδόν όλόκληρη η καλλιεργήσι-μη κυπριακή γη και μά-λιστα η πιο έφορη, βρισκό-ταν στην κατοχή των εκ-κλησιαστικών Ιδρυμάτων (μοναστηριών, μητροπόλε-ων, εκκλησιών, κ.τ.λ.) κα-θώς και στα Τούρκικα μο-ναστήρια, (Τεκκέδες, Βάκ-κουφ) και στους Μπένδες Κοτζιαπατσίδες, κ.τ.λ. έ-λάχιστο δέ μέρος της γης, της πύ άγωνα αποτελού-σεν τον κλήρο των δουλοπα-ρίκων πουτούς δινόταν ά-πό τους άφέντες τσιφλικά-δες, καλογήρους ή αγάδες για να την καλλιεργούν για δικό τους λογαριασμό με την προνόθεση ότι θά έχτελούσαν όλες τις άγ-γαρείες που τους επέβαλ-λαν οι φεουδάρχες κύριοι τους.

Μετά τα πρώτα χρόνια της ‘Αγγλικής κατοχής ό θεσμός της δουλοπαροικί-ας άρχισε να υποχωρεί, και τη θέση του να κατα-λαμβάνει ό καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής, που η νέα κρατούσα ιμπερια-λιστική δύναμη είχε κάθε

γατί «το λάθος του», και τέ-λεψ; άφοψ έκανε κι' αυτός τον παντοεινό, τον κλασσι-κό έπλογο: «Συμφωνώ να παραπεμθώ το ζήτημα στον Έντιμον ‘Υπουργόν.» (‘Αν μπο-ρεί άς μη συμφωνήσει...)»

Καθόμνοι προλεταριοί—θε-ατές που πληρώνετε τα σπα-σμένα κάθε φορά της κομω-βίας της «πολιτικής»...

λόγο να υποστηρίξει.

“Ο καπιταλιστικός τρό-πος παραγωγής δημιουρ-γεί νέες σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων... άγνωστες ώσताάρα. Το έμπόριο, που βρισκότανε σε έμβρυ-ώδη κατάσταση, κάνει τε-ράστια πηδήματα προόδου. Το χρήμα αύξάνεται, και οι πρώτοι τοκογλύφοι κά-νουν την εμφάνισή των. Οι έμποροι έξαγωγής των ά-γροτικών προϊόντων, γί-νουνταν συνάμα και δα-νειστής των αγροτικών πε-λατών των. Οι έμποροι αυ-τοί όταν κατάρθαναν να δανείσουν τους πελάτες τους έστω και μία μονά-χα λίρα, έξασφάλιζαν ένα πραγματικό δόλο που έρ-γαζόταν ‘στο έξής αυτός και η οικογένειά του για δικό τους λογαριασμό, και στο τέλος τους ξεπουλού-σαν και το μικροχώραφό τους. Η τοκογλυφία, ή εί-σχροκέρδεια είναι τα μέσα που έδημιούργησαν τους διάφορους σημερινούς με-γάλους οίκους του τόπου μας. Οι γονείς των σημε-ρινών μεγαλεμπόρων εί-ναι οι σιχαμερές βδέλλες που άποστράγγισαν το τί-μιο αγροτικό γάιμα, και το μετάρησαν σε χρυσά-φι μέσα στις κάσες των. Η πρώτη δεκαετηρίδα του παρόντα αιώνα βρίσκει κι-όλας τους μικροκαλλιεργη-τές της Κυπριακής γης, βαρυνένους με δυσβάσταχ-

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΤΟ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΤΑΞΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ

Οι τελευταίες δημοτικές έ-κλογές στη Γαλλία είχανε συγκεντρώσει το παγκόσμιο ένδιαφέρον. Και τούτο για τους έξης λόγους: 1) Η Γαλ-λία και η ‘Ιταλία αποτελούν κύριο πεδίο σύγκρουσης με-ταξύ του άγγλοσαξωνικού «άνατολικού» συνασπισμού. Με επιδίωξη ά πρώτος τη δη-μιουργία ισχυρών «καπιταλι-στικών» κυβερνήσεων που θά υποτάξουν το εργατικό κίνη-μα και θά σταθούν οι κύριοι έχτελεστές των άντεργατικών και αντισοβιετικών σχεδίων του άμερικανικού ιμπεριαλι-σμού στην Εύρώπη. “Ο δεύτε-ρος την οδδετεροποίηση αυ-τών των δύο χωρών μέσα στην πάλη των δύο συνασπι-σμών. 2) Η πολιτική έξέλιξη στη Γαλλία θά έχει άμεση έ-πίδραση στη διαρρύθμιση των μετεπολεμικών προβλημάτων της Γερμανίας που μένουν έ-κρημη και που θά κρίνουν για το ρόλο της Γερμανίας στην άναποτασόμενη σύγκρουση.

“Ο ‘Αμερικάνικος ιμπεριαλι-σμός και η γαλλική και ιτα-λική υπορρομαζία έκαναν έ-ναρξή της έπίθεσης τους με το δλώξιο των σταλινικών από τις κυβερνήσεις. Είχαν

—Η σημασία του προγράμματος είναι η έννοια του κόμματος. Το κόμμα αντιπροσωπεύει την πρω-τοπορεία της εργατικής τάξης. Το κόμμα αποτελείται από μια έπιλογή των πιο συνειδητών, των πιο προχωρημένων, των πιο ά-φοσιωμένων στοιχείων και το κόμμα μπορεί να παίξει ένα ση-μαντικό πολιτικό και ιστορικό ρόλο χωρίς άμεση σχέση με την άριμμητική του δύναμη. Μπορεί νάβαι ένα μικρό κόμμα και να παίξει ένα μεγάλο ρόλο.

ΤΡΟΤΣΚΥ

τα χρέη και ένα μεγάλο μέρος της γής τους συ-κεντρώνεται στα χέρια των έμπόρων-τοκογλύφων των πόλεων και των πλου-σίων χωριών. Οι άναγκα-στικές έκποιήσεις, βρίσκον-ται στην ήμερησία διάτα-ξη, “Ενα μεγάλο μέρος των αγροτικών οικογενει-ών, έκκληρίζεται από τα χωριά. ‘Αποξενώνουνταιτε λειωτικά από τα μικρο-χτήματά των και, μη μπο-ρώντας να ζήσουνε στο χωριό τους, τραβάνε για την πόλη προς έξεύρεση άποιασδήποτε δουλειάς.

Οι στατιστικές των κα-τά καιρούς άπογραφών του κυπριακού πληθυσμού, έπιβεβαιώνουν πλέρια το γεγονός της μεγάλης διαμ-ρσης της υπαίθρου προς την πόλη. Οι κυπριακές πόλεις, από την άπογρα-φήν του 1911 μέχρι τη νέα του 1946 άλλες μέν έδι-πλασιάσθησαν, άλλες δέ σχεδόν έτριπλασιάσθησαν. Η άπότομη αυτή αύξηση του πληθυσμού των δέν ό-φειλεται, φυσικά, στή... με-γαλύτερη γονιμότητα των πολιτών... Κ' η πιο πάνω διαμρση των αγροτών προς την πολιτεία δεν προέρχε-ται από άστυφιλία, όπως άστοιχώς υπολογίζουν οι διάφοροι άστοιχοι κοινωνιόλογοι, αλλά από τον άδυσώπητο νόμο της αυτοσυντήρησης.

(Συνεχίζεται)

Σήμερα περνούν στην έπί-θεση με το σχηματισμό αντι-κομμουνιστικού μετώπου.

“Ο σχηματισμός του «Συ-ναγερμού» του Γαλλικού Λα-ού» από το στρατηγό Ντε Γκώλ είναι η έκκφραση της ά-νάγκης του σχηματισμού αυ-τού του μετώπου.

Οι τελευταίες δημοτικές έ-κλογές άπόδειξαν πως γύρω από το Ντε Γκώλ συγκεν-τρώνεται με γρήγορους ρυθ-μούς όλόκληρη η γαλλική ά-στική άντίδραση.

“Ο πρώτος γύρος των εκλο-γών που περιέλαβε τις πόλεις που έχουν πάνω από 9.000 κατοίκους έδωσε ένα 40 ολό στο κίνημα του Ντε Γκώλ. Οι σοσιαλιστές είχανε μία συ-μαντική μείωση των ψήφων (Συνέχεια στη 2η σελίδα)

ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΜΑΣ "ΣΥΝΤΡΟΦΕ" ΠΛΟΥΤΗ ΣΕΡΒΑ

Πήραμε και δημοσιεύσαμε την πιο κάτω επιστολή όχι γιατί φοβηθήκαμε τις φοβερές για δικαστικά μέτρα αλλά για να αποδείξουμε σε τι μέσα καταφεύγει ένας που δεν έχει επιχειρήματα για να απαντήσει στην κριτική που του κάνουμε.

Η πιο κάτω επιστολή στάλθηκε στην εφημερίδα "Εργάτης" και τη δημοσιεύουμε:

Προς τον Διευθυντή και τα λοιπά μέλη της εφημερίδας "Εργάτης":

Κύριοι,
Διαβάσαμε το δημοσίευμα σας της 17.11.47 γύρω από το Λαϊκό Έστιο και βρισκόμαστε πώς κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να κάνει όποιαν δήποτε κριτική για ότιδήποτε ζητήμα και όπωσδήποτε του συμφέρει ή όπως το βλέπει. Έκείνο όμως που δεν έχει δικαίωμα είναι να φερόνται και να υποσκάπτει τη θέση των εργατών του Λαϊκού Έστιο-τορίου. Γιατί τόσο στη προκειμένη περίπτωση όσο και στην προηγούμενη είναι άνα-ιδέοτα φέμα πώς έμεις οι εργάτες του Λαϊκού Έστιο-τορίου σε πληροφόρησε για όλα έγγραφες και ούτε είμαστε δεκτοί να υπογράφετε "εργάτες του Λαϊκού Έστιο-τορίου". Γι' αυτό ζητούμε όπως άμεσα ανακαλέσετε την υπογραφή μας που σε καμία περίπτωση δεν έχουμε ειδή άλλως θα προσβούμε σε δικαστικά μέτρα εναντίον σας.

Διατελούμεν έμεις οι εργάτες του Δημοτικού Λαϊκού Έστιο-τορίου Λεμεσού.

Κώστας Μ. Παπαδόπουλος, Μιχαήλ Χατζημιλτή, Χ. Γεωργίου, Ανδρ. Κυριάκου, Γεώργιος Χαραλάμπους, Άργυρος Κυριάκου, Χρυσόστομος Προκόπιος, Κυριάκος Π. Δρουσιώτης, Δ. Δρουσιώτης, Ιωάννης Παπασιζίου, Νεόφυτος Ιωάννου, Εύαγγελος Άρσιτίδης, Προκόπης Γεωργίου, Ευδόκιος Τσάπας, Στέλιος Φλωρίδης, Νίκος Σαββίδης, Παναγιώτης Κωνσταντινίδης, Λούκας Όνησιφόρου, Παναγιώτης Ιωακείμ Παναγιώτης Μιχαήλ, Θεμ. Κούτσιος, Μιχαήλ Κουντουριώτης.

Όπως μπορεί να δεί κι' ο πιο καθυστερημένος εργάτης τα κύρια σημεία της επιστολής αυτής είναι τέσσερα:

- 1) Έχουμε δικαίωμα να κριτικάρουμε.
- 2) Δεν έχουμε δικαίωμα να λέμε ψέματα.
- 3) Είναι ψέμα πώς είναι οι εργάτες του

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

τους, ενώ οι σταλινικοί διατήρησαν τις θέσεις των. Στο δεύτερο γύρο της παρασμένης Κυριακής οι σοσιαλιστές έρχονται επικεφαλής, χάρις στην υποστήριξη που τους έδωσαν σε πολλές περιοχές οι ντεγκωλικοί.

Η κυβέρνηση του σοσιαλιστή Ραμαντιέ κατάφερε να πάρει με ελάχιστη πλειοψηφία ψήφο εμπιστοσύνης από την εθνοσυνέλευση. Αυτό δείχνει πως η αντίδραση στη Γαλλία έχει ακόμα ανάγκη από τους σοσιαλιστές γιατί ακόμα δεν αισθάνεται αρκετά ισχυρή για μία κατά μέτωπο επίθεση. Οι τελευταίες απειλές και διαδηλώσεις στο Παρίσι της έδειξαν πως οι εργάτες είναι αποφασισμένοι να δώσουν τη μάχη. Για το αυτό και υποχρεώνεται να χρησιμοποιήσει τους σοσιαλιστές πράκτορες της.

Οι δημοτικές εκλογές στη Γαλλία απόδειξαν πως μια πόλωση προς τα δυο άκρα άρχισε. Η αντίδραση αυστηρώνεται και ετοιμάζεται προελαύνοντας να κερδίσει χρόνο αναμένοντας τη βοήθεια του σχεδίου Μάρσαλ. Οι εργατικές μάχες άρχισαν να κινητοποιούνται, με η σταλινική πολιτική έμπειζε την ανάπτυξη της πάλης των. Βρισκόμαστε μπροστά σε μία περίοδο συγκρούσεων. Το προλεταριάτο είναι αρκετά δυνατό. Το λείπει όμως η επαναστατική καθοδήγηση. Τα γεγονότα θα δείξουν αν το μικρό μας κόμμα θα καταρθώσει να αναπαράγει την έλλειψη αυτή.

Λαϊκού Έστιο-τορίου Λεμεσού που μας γράφανε εκείνα που δημοσιεύσαμε.

- 4) Πρέπει έμεις να ανακαλέσουμε τις υπογραφές τους εργάτες του Λ. Έστιο-τορίου.

Και τα τέσσερα αυτά σημεία είναι έξω από το κύριο θέμα της κατηγορίας. Η κατηγορία είναι ότι ο «σύντροφος» κύριος Πλούτης Σέρβας έπλεκτον μέλος του «κομμουνιστικού» κόμματος ΑΚΕΛ, Δήμαρχος Λεμεσού και εργοδότης του Λαϊκού Έστιο-τορίου Λεμεσού αντιγράφει τις τρομοκρατικές μεθόδους της καπιταλιστικής αντίδρασης και τις εφαρμόζει στο Λαϊκό Έστιο-τόριο Λεμεσού χρησιμοποιώντας γι' αυτό το σκοπό σαν όργανό του την ηγεσία της Συντεχνίας Υπαλλήλων Δημοσίων Κέντρων Λεμεσού.

Η κατηγορία αυτή, «σύντροφος» Πλούτη, στέκει αναπάντητη κι' απαιτούμε από σένα να μας δώσεις μίαν εξήγηση. Δεν σε ώφελει ούτε σε σώζει το να φεύγεις από το θέμα. Για να σε ευκολύνουμε και να φρεσκάρουμε την μνήμη σου επαναλαμβάνουμε τις πιο κάτω απλές ερωτήσεις:

- 1) Είναι ή δεν είναι αλήθεια πως στην αρχή της ίδρυσης του Λ. Έστιο-τορίου υποσχέθηκε στους εργάτες «φοβήνους παξιμαδιά»;
- 2) Είναι ή δεν είναι αλήθεια πως οι εργάτες αυτοί εργαστήκαν απλέρωτες υπερωρίες κι' έκαναν δουλειές που δεν ήταν μέσα στα καθήκοντά τους;
- 3) Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι σταμάτησε τρεις εργάτες επειδή άρχισαν να κινούνται για να αποχτήσουν τα στοιχειώδη δικαιώματά τους;
- 4) Μας λές ή δεν μας λές για πιο λόγο σταμάτησε τον Γιάννη Λαζάρου και ποιά βασίστηκε;
- 5) Είναι ή δεν είναι τρομοκρατικές οι μέθοδες που χρησιμοποιήσεις πάνω σ' αυτούς τους εργάτες;

Όταν θ' απαντήσεις αυτές τις ερωτήσεις «σύντροφος» κύριε Πλούτη τότε θα έχεις δικαίωμα να πής σε μας πως ψευδόμαστε.

Δεν ψευδόμαστε έμεις «σύντροφος». Την ανοικτή επιστολή που δημοσιεύσαμε με τα ντοκουμέντα της ανεργατικής στάσης σου την προσυπογράφουμε όλοι οι εργάτες του Λαϊκού Έστιο-τορίου. Κι' αυτό το ξέρεις και συ ο ίδιος. Ξέρεις ακόμα και τι μέσα χρησιμοποιήθηκαν για να υπογραφεί ή επιστολή που τους βλαίνει να μας στείλουν. Ο νόος νοείται «σύντροφος».

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Η νέα διεύθυνση του "ΕΡΓΑΤΗΣ" είναι:
Όδός Αγίου Αντωνίου,
α.ρ. 1, Λευκωσία.

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρίδης
Τύποις: Χρ. Γεωργίου, Λησός

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΜΑΝΟΥΒΡΕΣ

ΤΡΟΤΣΚΥ

ΤΟ ΕΒΡΑΪΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Η ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥ

Β'. II
Μερικοί «λογιώτατοι» με κατηγορήσαν πως ήγεια-ξαφνικά κ' άκαιρα το «Εβραϊκό ζήτημα» και πως σκοπεύω να δημιουργήσω μία Γκέττο για τους Έβραίους. Υψώνω μονάχα τους ώμους μου με ούχτον. Έζησα δολέπληρο τό βίο μου έξω απ' τους Έβραϊκούς κύκλους. Δούλεψα πάντα μέσα στα Ρούσικα εργατικά κινήματα. Η μητρική μου γλώσσα είναι η Ρουσσική. Δυστυχώς δεν έμαθα ούτε να διαβάσω Έβραϊκά. Και κατά συνέπεια, το Έβραϊκό ζήτημα δεν άπασχόλησε ποτέ το κέντρο της προσοχής μου.

Άλλ' αυτό δεν σημαίνει πως έχω το δικαίωμα να μαι τυφλός μπροστά στο Έβραϊκό πρόβλημα που όφίσταται και ζητά μία λύση. Οι φίλοι της Σοβιετικής «Ένωσης» εύχαρι-στιούνται με τη δημιουργία της Bivridjar. Δεν πρόκειται να σταματίσω σ' αυτό το σημείο και να εξετάσω κατά πόσο χτίστηκε πάνω σε γερές βάσεις. Καί το είδος συστήματος που ύπρχε εκεί (Bivo-bidgar) δεν μπορεί ν' αποφύγει από το ν' αντανακλάσει όλα τα κακά του γρφεοκρατικού δεσποτισμού. Άλλά ούτε ένας προοδευτικά σκεπτόμενος άνθρωπος θα φέρε ένοστα-ση αν ή Σοβ. Ένωση καθορίσει ένα ιδιαίτερο μέ-ρος για όλους τους πολίτες της που αισθάνονται ότι είναι Έβραίοι, που προτιμούν να μιλούν την Έβραϊκή γλώσσα, και που προτιμούν να ζουν σ' αμιά συμπαγή μάζα.

Είναι αυτό ή δεν είναι ένα Γκέττο; Σε μία περίοδο Σοβιετικής Δημοκρατίας, και πλείριας έθελοντικής μετανάστευσης, δεν πρέπει να γίνεται λόγος για Γκέττος. Άλλά το Έβραϊκό πρόβλημα, κι' ο ίδιος τρόπος που έγιναν οι εγκαταστάσεις των Έβραίων, προυποθέτουν μία Διεθνή άποψη. Δεν μιλάμε εντάξη όταν λέμε πως μία Διεθνής Σοσιαλιστική Όμοσπονδία θάναυ υποχρεωμένη να καταστήσει δυνατή τη δημιουργία μιας Bivo-bidgar για όλους τους Έβραίους που επιθυμούν να χουν τη δική τους αυτόνομη Δημοκρατία, σ' ας τιβό της δικής τους προόδου.

Μπορεί να νοηθεί πως μία Σοσιαλιστική Δημοκρατία δεν θα καταφύγει σε μία υποχρεωτική άφομοίωση. Μπορεί κάλλιστα σε δυο-τρεις γενιές μέσα τ' ά σύνορα μιας Έβραϊκής Δημοκρατίας, σε και πολλών άλλων ανεξάρτητων Έθνικών περιοχών, να οβυστούν. Δεν έχω καιρό, μα ούτε και έπιθυμώ να μελετήσω αυτό το σημείο. Οι διάδοχοί μας θά ξέρουν καλύτερα από μέ τι να κάνουν. Έχω υπόψη μου μία μεταβατική Ιστορική περίοδο, που το Έβραϊκό ζήτημα σ' αν τέπιο, είναι ακόμα ούεν και χρειάζεται έπαρκή μέτρα από μία Παγκόσμια Συνομοσπονδία Έργατικών Πολιτών.

Οι ίδιες μέθοδες λύσης του Έβραϊκού ζητήματος που κάτω από τον παρακαμάζοντα Καπιταλισμό θά έχουν ένα ούτοπιστικό και αντιδραστικό χαραχτήρα (Ζιονισμός), κάτω από το σύστημα μιας Σοσιαλιστικής Όμοσπονδίας θά πάρουν μία ρεαλιστική και σωτήρια σημασία. Να πιδ θέλω να υποδείξω. Πως μπορούσε ένας Μαρξιστής ή κ' ακόμα ένας συνεπής δημοκράτης, να ενίσταται σ' ούτό; 1937

Ι'. III

Άγαπητέ Φίλε,

Ο Father Conbhin, που καταφανώς προσπαθεί να αποδείξει πως ή άπόλυτα ιδεαλιστική Ηθική δεν έμποδίζει τον άνθρωπο από το να είναι και ό μεγαλύτερος καλιάνθρωπος, διακήρυξε από το ράδιο, πως στο παρελθό έπήρα μεγάλα ποσά χρημάτων για την επανάσταση από την Έβραϊκή Μπουρζουαζία των Ηνωμένων Πολιτειών. Άπάντησα κι' έβλας μέσω του τόπου πως αυτό είναι ψευτιά. Δεν έλαβα τέτοια χρήματα, όχι, βέβαια, γιατί θ' αρνιόμουν οικονομική βοήθεια για την επανάσταση, μα γιατί ή Έβραϊκή Μπουρζουαζία δεν μου πρόσφερε αυτή τη βοήθεια. Η Έβραϊκή Μπουρζουαζία παραμένει πιστή στην αρχή: να μη δώσει έστω και τώ-ρα που το δικό της κεφάλι κινδυνεύει. Πνιγμένος στις δικές του αντιθεσεις, ό καπιταλισμός καταφέρει νευρικά χτυπήματα ενάντια στους Έβραίους, κ' έπιπλέον ένα μέρος αυτών των χτυπημάτων πέφτει στη κεφαλή της Έβραϊκής Μπουρζουαζίας, παρά το γεγονός πως στο παρελθό ύπρητρεσε καλά το καπιταλισμό. Η άποτελεσμα-τικότητα των μέτρων φιλανθρωπικής φύσεως για τους πρόσφυγες ολόένα και λιγοστεύει, σε σύγκριση με τη γιγάντια έχταση του μεγάλου κακού που φορτώθηκε ό Έβραϊκός λαός.

Τώρα είναι ή σειρά της Γαλλίας. Η νίκη του Φασισμού σ' αυτή τη χώρα θά έσήμαινε ένα άπέραντο δυνατόν της αντίδρασης και μία τεραστώδη ανάπτυξη του βλαίου αντι-σιμιτισμού σ' όλο το κό-σμο, μα προπάντων στην Άμερική.

Ο άριθμός των χωρών που εξορίζουν τους Έβραίους αυξάνεται συνεχώς. Ο άριθμός των χωρών που μπορούν να δεχθούν τους Έβραίους ελαττούται και ταυτόχρονα ό παροξυσμός της μάχης ολόένα και εν-τεινεται. Μπορούμε να σκεφτούμε χωρίς καμία δυσκολία τι περιμένει τους Έβραίους μόλις κυρουχθεί ό μελλοντικός Παγκόσμιος Πόλεμος. Άλλά και χωρίς πόλεμο, ή έρχόμενη εξέλιξη της παγκόσμιας αντίδρασης θά σημάι- με βεβαιότητα τη φυσική εξολόθρευση των Έβραίων.

Η Παλαιστίνη παρουσιάζεται σ' αν ένας τραγικός άντικαπιταλισμός, Bivo-bidgar μία γραφειο-κρατική φάρσα. Το Κρεμλίνο άρνείται να δεχθεί

πρόσφυγες. Τα άντι-φασιστικά κογκρέσα γέρνουν κυρίων και νέων καρρι-εριστών δένχουν ούτε την παραμικρή σημασία. Τώρα, όσο ποτέ ή τύχη του Έβραϊκού λαού. Όχι μονάχα πολιτική του, και ή φυσική του είναι στενά συνδεμένη με τον άγώ- των ενάντια στην αντί- διεθνούς προλεταριάτου. Μόνο με μία επαναστατική έπιστράτευση των εργα-τών ενάντια στην αντί- δραση, δημιουργία εργα-τικής έθνοφυλακής, άμηση φυσικής αντίστασης ενάντια στις φασιστικές ομάδες, αύξηση της άυτοπεποίθη-σης, ένεργητικότητας και τόλμης άπομέρους όλων των καταπιεζομένων, να μόνον αυτά μπορούν να προκαλέσουν μίαν άνατρο-πή στη σχέση των δυνά-μεων, να σταματήσουν το παγκόσμιο κόμμα του Φασισμού, και ν' άνοιξουν ένα νέο κεφάλαιο στην Ιστο-ρία της Άνθρωπότητας.

Η Τετάρτη Διεθνής ή-ταν ή πρώτη που πρό-βλεψε τον κίνδυνο του φασισμού και που ύπόδει-ξε την όδο της σωτηρίας. Η Τετάρτη Διεθνής κα-λεί τις Έβραϊκές λαϊκές μάχες να μη έξαπατηθούν άλλα να αντιμετώπισουν άνοιχτά την έπικίνδυνη πραγματικότητα. Η σωτη-ρία συνίσταται σ' αν πραγ-ματικό επαναστατικό ά-γώνα. Τα νεύρα σ' αν έ-παναστατικό άγώνα, ό-πως και σ' αν πόλεμο, άφ' ό είναι τα κεφάλαια. Ένα-πόκειται σ' αν προοδευτικά και δέυδερχή στοιχειά του Έβραϊκού λαού να προσ-τρέξουν στη βοήθεια της επαναστατικής έμπροσθο-φυλακής. Ο καιρός έπ' αν-γει. Μία μέρα ίσοδυναμεί μ' ένα μήνα, κι' ακόμα μ' ένα χρόνο. Έκείνο που θά κάνει, κάνει το γρήγορα! 22 του Δεκέμβρη, 1938.

ΙV

Η προσπάθεια να λυ-θεί το Έβραϊκό πρόβλημα με τη μετανάστευση των Έβραίων, στην Παλαιστι-νη μπορεί να έεωρηθεί τώρα σ' αμιά κοροϊδία του Έβραϊκού λαού. Η Βρε-τανική Κυβέρνηση άλλαξε άπότομα τη λογική της ά-πέναντι στους Έβραίους, και πραγματικά άρνήθηκε την ύπόσχεσή της να τους βοηθήσει να χτίσουν το «δικό τους σπίτι» σε ξένο έδαφος, γιατί ένδιαφέρε-ται να κερδίσει τη συμπά-θεια των Άράβων, που είναι πιο πολλοί άπ' τους Έβραίους. Η μελλοντική εξέλιξη των στρατιωτικών γεγονότων μπορεί κάλλι-στα να μετατρέψει την Παλαιστίνη σε μία εανώ-σιμη παγίδα για πολλές εκατοντάδες χιλιάδες Έβραίους. Δεν ήτανε ποτέ τόσο φανερό πως ή σω-τηρία του Έβραϊκού κό-σμου είναι αδιάρρηχτα συνδεμένη με την άποτι-ναξη του Καπιταλιστικού συστήματος.

ΤΡΟΤΣΚΥ

Ιούλης του 1940

ΜΙΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ο «ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ» ΖΙΑΡΤΙΔΗΣ ΜΙΑΛΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

«ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΙ, ΜΑΝΔΡΟ-ΣΚΥΛΛΑ, ΧΑΦΙΕΔΕΣ, ΣΑΜΠΟ-ΤΑΡΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙ-ΝΗΜΑΤΟΣ Κ.Τ.Λ.»

Επί τέλους καταδεχτή-κανε οι Σταλινικοί Άκελι-στές με το στόμα του Γ.Γ. της Π.Σ.Ο. να μιλήσουν σε πανεργατική συγκέν-τρωση για τους Τροτσκί-στές. Άπόφαση των Συμ-βουλών να γίνει πανερ-γατική συνέλευση στη Λευ-κωσία για να μιλήσει ό «σύντροφος» Ζιαρτίδης με θέμα άποκλειστικό «Οι Τροτσκιστές κι' ό ρόλος τους μέσα στο εργατικό κίνημα».

Κι' έγινε ή διάλεξη την περασμένη Δευτέρα το βράδυ. Έκατοντάδες έρ-γατών παρακολούθησαν προσεχτικά την όμιλία του «συντρόφου». Η ούσα της διάλεξης έχτος από τις βρισιές είναι πως οι Τροτσκιστές κατά τους Σταλινικούς είναι όργανα της αντίδρασης και σκο-πός τους είναι το σαμπο-τάρισμα του εργατικού κι-νήματος κ' ή προδοσία της εργατικής τάξης.

Ο «σύντροφος» Ζιαρτί-δης μας ύποσχέθηκε πως θά μας δώσει αντίγραφο της όμιλίας αυτής και θά τη δημοσιέψουμε ολόκληρη άρχίζοντας από έρχό-μενο φύλλο μας. Γι' αυτό το λόγο δεν θά σχολιά-σουμε τώρα την όμιλία του «συντρόφου» μα θά περιμένουμε να τη δημοσι-έψουμε κι' ύστερα.

Πάντως το γεγονός πως ό Γ.Γ. της Παγκύπριας Συντεχνιακής Όμοσπονδι-ας και διαπρεπή Σταλι-νικός ήγέτης «σύντροφος» Ζιαρτίδης βρήκε τον έαυ-τό του ύποχρεωμένο ν' ά-σχοληθεί σ' αν σοβαρά με τους Τροτσκιστές (που ως τώρα δεν τους λαμβάνανε ύπ' όψη) άποτελεί μεγάλη νίκη για τους Τροτκι-στές της Κύπρου.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

—Χρ. Ν. Βαρώσια Φώκων. Τ. Α. Α.Κ. ήλθαν άργά.
—Χρ. Κ. Βαρώσια, περιμέ-νουμε ό πως μάς έγραψες.
—Λευκωσιώτης. Έλα να σε γνωρίσουμε.
—Α. Κ. Θά δημοσιευθεί.
—Κόκκινος. Θά δημοσιευθεί.
—Καθρέπτης. Το πόνημα θά δημοσιευθεί.
—Κ. Μ. Λεμεσόν. Έλυσαν τη σωτή τους τώρα.
—Χριστιάνη Γεωργίου. Ήλ-θεν άργά το γράμμα σου. Θά δημοσιευθ' ατό έρχόμενο φύλ-λο.
—Κ. Νικήτα, Βαρώσια. Το Ι-διον.
—Λαέρτης, Λάρνακα. Το Ι-διον.

ΤΟ ΠΑΥΣΙΜΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ

Στους ύπανθρώπους που σκυφαντούνε τον Τρότσκι και κάθεάνθρωπινη κορυφή.

«Ήσαν τ' άγρια να δώσουν τα ήμερα...»

Έγώμαι... «παράξενος ό Γιώρ-γης...» κοπελλάκια, κ' έτσι... «νούσμοι σύντροφοι, προσέξτε μία σταλιά, γ' αν να μη ρεζιλεύεστε...» τούν τα παραμυθία του νούσμου του Αλφου, πράγματα σπαστικά... «Πληγώθηκε, κ' άφώστησε κάποτε το Λιοντάρι, κ' έβριζαν κ' έκλάττασαν του δ' αν πια τα χτηνά... Μα ως είδε και το γαϊδαρό του λείει με καμάρη: «κ' έού ακόμα γαϊδαρεί...» Θε-γέ μου άκατάγ...»

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ